

	001	06	12	18	24	30	36	42	48	54	60	66	72	78	84	90	96	100
	0	2	4	6	8	10	13	15	19	25	31	37	43	49	55	61	67	73

MIELIPIDE

LUKIJALTA

Loppulamassa luonnonsuojelusta ei kannata tinkiä

Vaaleissa suurimman kannatuksen keränneet puolueet tuntuvat olevan yhtä mieltä siitä, että ympäristöhallintoa ja -lainsäädäntöä on karstittava talouskasvun kiihdyttämiseksi. Puheet siitä, että ympäristöasiat olisivat menossa nykyisen järjestelmän keinoin parempaan, voidaan siis viimeistään nyt lopettaa. Vaikuttaa siltä, että luonnonsuojelu oli vain yleistä silmänlumetta, johon talousjärjestelmällä oli hetkellisesti varaa panostaa, mutta nyt talouskasvuajattelu näyttää jälleen todelliset kasvonsa, kun luonto ja ihmiset sen mukana halutaan uhrata talouden nimissä.

Ihminen on välttämässä kohtalonyhteydessä luonnon kanssa. Ihmisten elinehdot eivät koskaan ole peräisin todellisuudesta irrallaan olevasta mielikuvituksellisesta rakenteesta, jota kutsumme taloudeksi, vaan taloudellekin rajat asettavasta luonnosta.

Noita rajoja on rikottu fossiilienergian voimin kiihtyvällä tahdilla, ja sen mukaista satoa alamme nyt vähitellen korjata: meistä ihmisistäkin huolen pitävä luonto on maailmanlaajuisessa kriisitilassa. Silti uskottelemme itsellemme, että luonto on jokin itseen, meistä erillinen kokonaisuus, jota voimme käyttää viimeiseen puuhun asti tuomitsematta samalla ihmiskuntaa tuntuvasti aiempaa karumpiin elinolosuhteisiin, jopa sukupuuttoon lukemattomien ihmisten viime lajien joukkoon.

Elämme jo niin kutsutun loppulamassa aikaa. Ympäristön kantokyky ei enää kestä kuormitustamme ja riittävän kustannustehokkaan energian – käytännössä halvan öljyn –

Halvan öljyn mahdollistama tilapäinen luonnonherruuskulttuuri on viimein saavuttamassa kasvun rajoja, kirjoittaja varoittaa. Kuvassa puhdistetaan öljyn likaamaa rantaa.

mahdollistama tilapäinen luonnonherruuskulttuuri on viimein saavuttamassa kasvun rajoja. Lukuisat tutkijat ja ajattelijat ympäri maailman ovat varoitelleet meitä jo tovin siitä, ettei nykyisen elämänmenomme taannelelle halvalle ja helposti hyödynnettävälle öljylle ole näköpiirissä talouskasvun mahdollistavaa korviketta.

Siten nykyinen taantuma ei ole poliitikkojen päätöksillä korjattavissa oleva tila, vaan vääjäämätön suunta, kun energiaresurssit eivät enää mahdollista globaalia, kiihtyvää talouskasvua.

Tässä tilanteessa on itsetuhoista yrittää pitää status quo pystyessä luonnonsuojelusta tinkimässä. Tulevaisuudessa

olemme jälleen riippuvaisempia paikallisista elinehdoista, siis elinvoimaista luonnosta, joka turvaa sadon sekä antaa keruutuotteita, riistaa ja kalaa.

Tuosta elinvoimasta olemme menettäneet jo paljon, mutta meidän ja joukossamme olevien poliittisten toimijoiden on nyt puoluerajoista piittaamatta pidettävä parempaa huolta

siitä, mitä on jäljellä. Ei vain luonnon itseisarvoon liittyvistä viherpiipertäjien syistä, vaan myös itsekkäistä ihmisten elinolosuhteisiin liittyvistä syistä. Me emme ole elintärkeä osa luontoa, mutta luonto on elintärkeä osa meitä.

Osma Naukkarinen
oikeustieteen maisteri
Vihtavuori

Suomen on varauduttava

Jukka Mäkelä toivoi debattia turvallisuusasioista. Sitä ei ehditty enää näihin vaaleihin käydä, mutta eletäänhän vaalien jälkeenkin, ja onhan se kansakunnan kannalta mitä tärkeintä.

Viiljeljäväestöllä on paljon menetettävää, jos uhkakuvat pahimpine kyydytyksineen ja myllerryksineen toteutuisivat Euroopassa. Kylmän sodan ajalta muistamme, miten norjalaisten pelot yllätysshyökkäyksen varalta ratkaistiin sotamateriaalin etukäteisvarastoinnilla.

Olemme saaneet huomata, että virolaiset ja muut baltit ovat pyytämällä pyytäneet Nato-joukkoja alueelleen. Suomen poliitikat sen kun kylvepät YYA-liturgiassaan ja pumpulis-saan: Siinä on muka asian ilo ja autuus.

Kuitenkin Venäjän edesottamukset entisten neuvostotasavaltujen palauttamispuheineen, Punaisen Torin Puola–Suomi-huuteluihneen, ydinaseilla uhkaamisineen, hävittäjäkoneiden

» Jotta uudella vaalikaudella voidaan keskittyä Suomen talouden nostamiseen kasvuun, puolustus on hoidettava alta pois.

valehyökkäyksineen, puhumat-takaan tapahtumista Ukrainassa kv-sopimuksineen ja -lainrikko-muksineen ovat sitä luokkaa, että niihin vastaaminen vaatii ”luovuutta”. Tähän oikeuttaa jo kuukausia käyty informaatio- ja kybersota.

On vain toivottavaa, ettei uhkaavasta ydinsodasta tulisi niin laaja, että ihminen lajina häviää.

Jotta uudella vaalikaudella voidaan keskittyä Suomen talouden nostamiseen kasvuun, puolustus on hoidettava alta pois.

Hallitus

Neljä vuotta sitten vihreillä oli vaatimus, keskusta ei tule ”heidän” hallitukseensa. Toivotavasti vihreät eivät tuppaudu kärsimään tulevaan hallitukseen.

Ei nimimerkkiä

Metsäverotus

Jos metsää verotetaan ennen puun myyntiä, verotettakoon myös eri ammatteja mahdollisista tulevista tulosta.

Tyhjistä paha nyhjäistä

Palautetta

Vasemmisto sai 61 paikkaa eikä 46 (MT 22.2.). Vihreät on osa äärivasemmistoa.

Ei nimimerkkiä

Päätoimittajalle sattui kömmähdyks (MT 22.4.). Evakot olivat suomalaisia. He vain joutuivat pakosta kotoaan muualle Suomeen asumaan.

Tarkkuutta

Asioiden hoito

MTK:n johtohenkilöt. Jos omat asiat ovat retuperällä, miten yhteisen asioiden hoito?

Jyvä Jarmo

Jotakin rajaa

Minkä lain mukaan voi estää noita ylihinnoiteltuja katto-, ovi- ja ikkunaremonttien tarjoajia tulemasta puoliväkisin?

Kyllästynyt

Lahjavero

Alihintaisessa spv-kaupassa aloittajan on maksettava hölmö lahjavero, vaikka ostaa itselleen työpaikan ja tuottaa ruokaa! Moni on lyönyt kintaat tiskiin.

Kohtuutta

VIERASKOLUMNI

Arvaa oma tilasi, anna arvo toisillekin

Ihmisten jakaminen hyväksyttäviin ja makulatuuriin on pyrskähtänyt kummallisella tavalla pintaan vaalien jälkeisinä päivinä. Siinä on omat vaaransa, ei vähäiset.

Jakolinjaa Helsingin ja muun Suomen väliin, ja oikeiden ja väärien puolueiden väliin, on ollut pystyttämässä pieni mutta näkyvä ja kuuluva joukko lähinnä ilmaisutaitteen parissa työskenteleviä ihmisiä. He eivät sanomansa mukaan tunnista vaalien jälkeistä Suomea ja viihtyvyyden kannsakin on kuulema tulossa ongelmia.

Puheenparsi jo tietysti kertoo, mistä perimmiltään on kysymys: kansa on taas äänestänyt väärin. Mitään muuta suurta muutostahan Suomessa ei viime viikon aikana ole tiettävästi tapahtunut kuin puolueiden voimasuhteiden muutos sunnuntain kansanvaltaisen suorituksen ja sunnuntai-illan ääntenlaskennan seurauksena.

Vaalikampanjan aikana luonnollisesti puhuttiin paljon taloudesta – rempallaan olevasta ja työttömyyden riivaamasta Suomen ja kansan taloudesta. Tyytymättömyys ei ole perustetta, vaan huolta omasta pärjäämisestä ja Suomen selviytymisestä. Tämän huolen ihmiset antoivat näkyä äänestystuloksessa – hallituspuolueet saivat takkiinsa ja oppositiosta hallitukseen nousevat puolueet pärjäisivät.

Onko tässä sitten jonkun mielestä jotakin väärää tai jotakin ennenkuulumatonta? Demokratiassa nimittäin käy aika usein, että valta vaihtuu, kun kansanvalta toimii.

Ongelmalliseksi tämän viikon pintakeskustelu muuttuu siinä kohtaa, kun vaalitappion kärsineet älykkövoimat kyseenalaistavat voittaneiden puolueiden kannattajien kansalaiskunnan ja heidän oikeutensa äänestämällä muuttaa Suomen poliittista suuntaa. Älykköjähän on kuulemma vain vihreissä ja vasemmistossa.

Kun kiivailupuheeseen liitetään *segregaatioon* tähtäävä näkemys asuinpaikan, koulutus-

VERKOSSA SANOTTUA

Voit kommentoida juttua osoitteessa facebook.com/maaseuduntulevaisuus.fi tai maaseuduntulevaisuus.fi

Pyttipannutempaus levisi Facebookissa

Tuottajajärjestöjen mielenilmaus keräsi MT:n Facebook-seinällä runsaasti peukkuja. Järjestöt myyvät pyttipannua ja maitoa tuottajahinnalla ympäri Suomen 20 kaupungissa.

Sunnuntaina uutisesta oli tykätty lähes 1 000 kertaa. Lisäksi uutinen oli jaettu yli 300 kertaa eteenpäin.

Tempaus sai laajaa kannatusta kommentoijilta.

”Hieno homma, tukekaamme tuottajia heidän työssään. He sen ruuan meidän pöytiin tekevät, muut vetävät välistä”, **Pentti Hoti** kommentoi.

Make Paananen muistutti, että myös kalalla kuluttajahinnan ja kalastajan saaman hinnan välillä on iso ero.

”Oikeeta meininkiä! Sama meno on kalalla! Kalastaja voi saada vain 0,50 euroa haukikilosta, niin sen hinta onkin lähimarketissa 20 euroa!!!! Katteet keskusliikkeillä on kohdallaan! Tätä voitaisiin jossain kutsua rikolliseksi toiminnaksi.”

Juha Heikkilä arvosteli kaupan keskittymistä ja elintarvikkeketjun pituutta. ”Kiitos tästä S ja K monopolit sekä tuhannet välikädet.”

Yrjö Kuiri puolestaan toivoo kuluttajien ymmärtävän, ettei maanviljelijä ole ruokaketjun kiskuri.

”Toivottavasti asiakkaat ymmärtävät, ettei se alkutuotaja ole kiskuri. Tunnan itse maaseudun työt ja tuntipalkka ei ole aina lähelläkään minimipalkkaa mikä on ay-liikkeellä.”

taustan tai ammatin vaikutuksesta ihmisten kykyyn valtiolisten asioiden hahmottajina ja ratkaisijoina, ollaankin jo hyvin kaukana sosiologi Erik Allardtin hahmottelemasta *tasarakeisesta* Suomesta. Yhteiskunnasta, jossa järjestelmän onnistuminen mitataan ihmisten tasa-arvon ja tasavertaisten mahdollisuuksien kautta. Ja jossa asuu monenlaisia, monella tapaa toimivia ja monella lailla ajattelevia vapaita kansalaisia. Siis moniarvoisesta ja aivoimesta yhteiskunnasta.

Suomen ansioihin kuuluu se, että meillä ei onneksi juosta nationalismin perässä eikä olla pahemmin nurkkakuntaisia. Lainsäädäntö, valtion institutiot, sivistyslaitokset, armeija ja kirkkokin ovat vahvasti ihmisten välisen tasa-arvon kannalla.

Vastakkainasettelun ruokkiminen syö juuri sitä luottamus-pääomaa, jota Suomi kipeästi kaipaa. Tosiasiassa Helsinki ja muu Suomi tarvitsevat toisiaan ja pystyvät luontevaan työnjakoon. Helsinki on luovien alojen hautomo ja palvelutuotannon kansainvälinen ykköskaupunki. On selvää, että seuraavan hallituksen on pystyttävä nykyistä parempiin tuloksiin Helsingin ongelmien voittamiseksi.

Kiivaidenkin vaalitunteiden loiskeessa voisi olla parempi jatkaa tällä tiellä ja muistaa sanonta tunne oma tilasi, anna arvo toisellekin.

Niin, ja olla enempiä segregoimatta – se voi nimittäin olla vaarallista leikkiä pitkän päälle. Eikö ole parempi rakentaa sellaista Suomea, jossa ihmiset katsovat toisiaan samalta silmien tasalta?

Jätin muuten tarkoituksella kääntämättä sanan segregatio, jotta myös älymystö sen varmasti ymmärtäisi. Syrjintää ja erotteluahan se tarkoittaa. Ei leikitä tullela.

OLLI REHN on Euroopan parlamentin varapuhemies.

olli.rehn@europarl.europa.eu

Pentikäinen hakoteillä

En voi olla ihmettelemättä ääneen Maaseudun Tulevaisuuden päätoimittajan Mikael Pentikäisen linjauksia. Ne ovat usein eri planeetalta kuin edeltäjänsä Lauri Kontron suomalaisen maaseudun asiaa aina eteenpäin vieneet kirjoitukset.

Keskiviikkona Pentikäinen kirjoitti, että RKP:ta tarvitaan hallitukseen pohjoismaisen puolustusyhteistyön takuumeheksi. Pentikäisen mukaan tämä yhteistyö vaatii ruotsinkielisen taitoa ja suhteita, joista molemmista on paljon pulaa muissa porvaripuolueissa.

Hetkinen, tässähän nuoli osuu pakkoruotsin kannattajien napaan. Kaikki suomalaiset opiskelevat ruotsia, mutta eivät sitä päätoimittajan mukaan kuitenkaan osaa. Eivät edes lukeeneet johtavat poliitikat.

Ja vielä hurjempaa, Suomen uskottavuus yhteistyökumppanina Ruotsissa vaatii RKP:lle erikoisemaa Suomen

politiikassa. No johan nyt. Eivät nämä asiat voi kielitaidosta olla kiinni, sillä osaavat ruotsalaiset toki englantia. Ja suomalaispäättäjät puhuvat hyvää ruotsia.

Hetken päästä Pentikäinen kertoo, että perussuomalaisten maahanmuuttokriittisyys on vastoin SMP:n evakkoperintöä. Antreassa syntynyt äitini, kuten koko Karjalan kansa, lähti kotiseudultaan Suomesta pakon sanelemana, Stalinin ajamana, mutta ei hän suinkaan ollut maahanmuuttaja tullessaan Suomeen, Hämeeseen.

Tämä tulkinta – evakko = maahanmuuttaja – on viime vuosina yleistynyt suomalaisen älymystön ja median pääkaupunkiseutulaisen kuplan sisällä. Se on torjuttava yksiselitteisen virheellisenä. Pentikäisen rinnastus tulkitssee historiaa väärin.

Tapio Eerola
Janakkala

Riittääkö bioetanolitehtaalle olkea?

Myllykoskelle suunniteltu bioetanolitehdas on kannatettava hanke. Tosin sen suuruus epäilyttää. Jopa hankkeen puuhamies näkee riittävän raaka-aineen saannin oleellisen tärkeäksi, ja siksi yhtyi pyrkii tekemään oljen ostosopimuksia viljelijöiden kanssa vielä tänä keväänä (MT 15.4.).

Olkea harkitaan rahdattavaksi tehtaalte jopa Virosta asti. Suuren tehtaan materiaalin tarve johtaa pitkiin kuljetusmatkoihin. Se heijastuu suoraan viljelijän oljesta saamaan hintaan, joka ei ole paljon korkeampi kuin oljen mukana pelloita poistuvien ravinteiden hinta.

Suomessa Tekes on rahoittanut maatilakohtaisen biokaasulaitoksen kehitystyötä. Kun sen tuotanto on saatu Kiinassa kunolla käyntiin, alkaa Suomeen tulla runsaasti halpoja tilakohtaisia laitoksia, joissa voidaan muuttaa jopa kuivikkeena käytettyä olkea energiaksi.

Suuren tehtaan materiaalin tarve johtaa pitkiin oljen kuljetusmatkoihin, kirjoittaja toteaa.

Oljen sisältämät ravinteet jäävät tilalle, eikä osa sen sisältämästä uusiutuvasta energiasta häviä rahteihin. Näin oljen arvo viljelijälle voi olla jopa yli

100 euroa tonnilta.

Tilakohtainen biokaasun tuotanto voi olla vakava uhka etanolitehtaan toiminnalle. Jos se joutuisi kilpailemaan oljesta

tilakohtaisen biokaasutuotannon kanssa, se tuskin pärjäisi ilman jatkuvia tukiaisia.

Olavi Toukonummi
Salo

Salon

Salon

Salon